

dus in 1671 een kind genoemd naar de toen nog levende tweede moeder, en vijf jaren later een kind naar de eigen, reeds lang overleden moeder.

Kinderen:

Albert *Goicker*, geb. 7 April 1668, volgt.

Thomas *Goicker*, geb. 26 Aug. 1669, gest. 14 Juni 1672.

Aleida *Goicker*, geb. 20 Mei 1671, gest. 1 Aug. 1672. (Zij werd genoemd „nae mijn vrouws moeder Margrita Alida *Pennink*“.)

Eene doode dochter in 1672.

Johannes *Goicker*, geb. 12 Mei 1674, gest. 2 Sept. 2687.

Mechtelt Adriana *Goicker*, geb. 22 Jan. 1676, gest. Oct. 1677. (Zij werd genoemd „nae mijn vrouws zallr. moeder Mechtelt van *Tenghbergen* en Adriana nae mevrouw van Vorden“.)

Arnoldus *Goicker*, geb. 2 Dec. 1677.

Maurits *Goicker*, geb. 10 April 1679, (genoemd naar den Heer van Vorden.)

Dirk *Goicker*, geb. 10 Aug. 1680, gest. 8 Dec. 1682.

Gerrit Hendrik *Goicker*, geb. Nov. 1681, gest. 2 Jan. 1682 (peten: zijne grootmoeder *Goicker*, d. i. dus de vrouw van Albert *Goicker* bovengenoemd, zwager Hendrik *Welmers* en neef *Soltkast*.)

Albert *Goicker*, vooruoemd, geb. 7 April 1668, gest. 3 Maart 1706 of 1716, tr. 3 Aug. 1692 te Warnsveld ('t huwelijk voltrokken door Ds. Borren) Johanna *Haak*, gest. Sept. 1706 of 1716, wier moeder Elisabeth, en wier grootvader Henricus heette.

Kinderen:

Gerhard *Goicker*, geb. 3 Mei 1693, gest. vóór 3 Aug. 1696.

Een zoon, na twee uren overleden, in 1694.

Dr. Henricus Johannes *Goicker*, geb. op Pinkstermaandag 13 Mei 1695, Med. Dr. gest. 10 Mei 1727.

Gerhard, geb. 3 Aug. 1696, moet vóór 1727 gestorven zijn

Beatrix, geb. 3 Sept. 1697, tr. Mr. Herman *Haesebroeck*, zie aldaar.

Elisabeth, geb. Zaterdag vóór Kerstmis 1698 of 1699.

Utrecht Juni 1892.

H. J. SCHOUTEN.

Uit de oude doos.

(OVER DEN HOLLANDSCHEN ADEL.)

Aan een zeer curieus, doch niet onbekend boekje, (de vertaling van J. de Parival, les Délices de la Hollande), dat in 1661 „t' Amsterdam By Samuel Imbrechts, Boeckverkooper in de Raem-steegh, in de Hoop“, verscheen, en gedrukt werd te „Campen by Gerrit Oostendorp, Boeck-drucker, in 't Fortuyn“, ontleen ik een hoofdstuk, dat om zoo te zeggen, zich eigent om in dit Maandblad opgenomen te worden.

Eigenaardige opmerkingen geeft de welbekende schrijver ten beste. Hoewel zij in de lijst van den tijd, waarin zij geschreven zijn, moeten worden bekeken, verdienen zij in elk geval gekend, en eenigszins op den voorgrond gebracht te worden. In een boekske als van de Parival, dat vol is van de allerdolste zaken, zou men zooveel waars bij onwaars niet eens zoeken. Ziehier het hoofdstuk, zooals het gedrukt is:

„Het XXV. Capittel.

„VAN DEN ADEL.

„Hollandt voert in sijn Wapen een *Roode Leeuw* met

een geslooten Thuyne, van alle zijden wel om-walt; met een bloot Swaert; en een Hoet, de spitse bedeckende; met dese Spreucke: Pro Libertate, dat is: *Voor de vryheydt*.

„Men moet aen-mercken, dat alle de Nederlanden schier eenen Leeuw in haer Wapen voeren; daerom oock, dien grooten Krijghs-man, Karel van *Bourgoigne*, of, *Burgundien*, Vader van de Doorluchtigste Vorstin en Hertogin Maria, trachtte alle dese Provintien tot een Coninghrijk op te rechten, die den Naem van *Leeuw* soude voeren. Hy versocht 'et meer-maels aan den Keyser; maer *Lotharingen* en *Switserlandt*, om sijn Rijk tot aen *Italiën* uyt te breyden, daerby soeckende te voegen, sneedt hem de bitze Doodt de draedt sijns Levens af; soo dat hy vergetend een aertsch Coningh te wesen, sijnen Landen sijnen hoogh-waerdigste Dochter nae-liet.

„Keyser Karel de V. gaf even desen voor-slagh, verscheyde malen, aen de handt; maer vondt 'er soo vele swarigheden, in de verscheydenheit der ghenegtheden, der Inwoonders, in de Taalen, en Vrygheden, of Rechten; behalven de Oorlogen, en hooge Staets-saken, die hem niet lieten rusten; dat hy t' eene mael nae der handt uyt den acht sloeg, en vergat.

„Vele Edel-lieden zijn 'er oock in dese Nederlanden, die een *Leeuw* in haer Wapen hebben: maer van Hollandt alleen willende spreekken, sal ick slechts yets van den *Adel* deses Landts segghen, soo wel om de Oudtheydt haerder Stammen te verbreyden; als om sommiger quaed-willigen Vreemdelingen den mond te stoppen; die, of door eene ongerijmde onwetenheydt; of, onverdraegholijcke verachtige, hebben durven seggen, dat 'er gheen *Edel-lieden* in Hollandt; maer dat se alle Koopmans waren.

„In der daedt, de Inlandtsche Beroerten, langer hier, als elders in Europa, geduert hebbende, hebben veele Groote Heeren doen vergaen, en Ridderlijk om-komen die, om haere Kracht en Stoutmoedigheyte te betoonen, haer in de gevaerlijkste plaetsen begeven hebben, en waer de meeste eere te behalen was. Soodat men nu verscheyde Adelijcke Geslachten uyt-gestorven, en als uitgebluscht vindt: doch daer zijn 'er noch overigh, die soo Doorluchtigh, Machtigh en van soo Oude Af-komste, zijn, (al-hoe-wel dun gezaeyt, dat ick 't beken) als men door 't heel Christenrijk soude mogen vinden.

„Men verhaelt, dat de Edel-lieden in *Italien* geen swarigheyte en maken Koophandel te drijven: staende houdende, dat dit haren Adel niets en beneemt. De Franschen verwerpen dese gewoonte; en stellen alle hare Eere, en grootste Heerlijckheyte in de Wapenen; tot dienst van haren Prince en Koningh: en gevoelen haer seer licht aen hare Eere geraeckt; en om het minste wordeken dagense malkander twee en twee uyt, in *Duel*, van hare *Secunden* by gespronghen; de Eere en 't Voordeel des Adels tot dienst van haren Prins voorttreckende; indien 'er oock eenige roem en eere in sulcke *Duellen*, of enckele Kamp-gevecht, te behalen is, van Godt, en de Wetten verboden. Sij en stellen geen grootes warigheydt in 't trouwen van een *Burgerlijcke Juffrouw*: loochenende, haren Adel daer door gekrenkt te zijn, eene Verstandige en deughdzame Dochter getrouwt hebbende; al schoon van Adelijcken Stam niet gesprooten zijnde.

„In Duytsch-landt, gheheel Noorden door, ja zelfs in Polen, verwerpt den Adel den Koop-handel, als onwaerdigh en geringh: mach geene, als die van Adelijcken af-komste gesprooten is, trouwen; ten zy Hy, of ten minsten de Kinderen uyt dit Bedde voortgekomen, des Adels willen